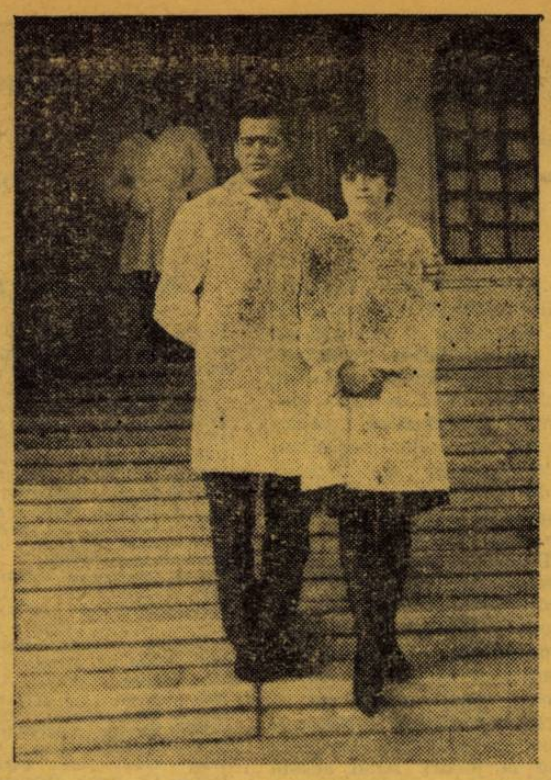

Vasile Alexandru alături de soția sa, Alice, doi studenți merituoși ai anului III al Facultății de stomatologie

„RETURUL" LUI VASILE ALEXANDRU

...O seară de decembrie a anului 1964. La clubul Dinamo Pitești are loc analiza turului de campionat. Unul dintre „eroii negativi" ai ședinței este V. Alexandru, citat critic la toate rubricile... In urma acestei ședințe, Vasile Alexandru a plecat și de la Dinamo Pitești. Cum a plecat ? Doar el știe. Cu zeci de pronosticuri, care de care mai sumbre, care-i preziceau o vertiginoasă cădere pe tobogan, urmînd soarta altor „nume" pierdute prin „B", „C" sau chiar regiune.

Adevărul este că după „divorțul cu Piteștiul", survenit la scurtă vreme după cel cu echipa dinamoviștilor bucureșteni, foarte puțini mai întrezăreau posibilitatea redresării fostului mijlocaș al naționalei.

La cîteva luni de zile, însă, au apărut surprizele. Transferat la Știința Cluj, Vasile joacă în retur remarcabil, fiind, după spusele multor clujeni, pionul nr. 1 al revenirii echipei, pornită, se pare, pe un drum implacabil spre „B". Curînd, Vasile Alexandru ia admiterea la Facultatea de stomatologie. Evenimentul nu trece neremarcat, cu bună sau cu rea credință... Vasile Alexandru – dentist, iată o conexiune pe care, chiar și sub rezerva timpului de împlinire, mulți nu și-o pot închipui.

Vine prima sesiune. Vasile își ia cu note bune toate examenele. A doua sesiune. Studentul bursier Vasile Alexandru își ia din nou, „din primul foc", toate examenele. Nici o restanță și media generală 8. Cei care mai ieri îl întîmpinau cu un zîmbet de indulgență, se dau la o parte cînd trece și îl privesc din urmă : **„Ca să vezi ce zăcea în Vasile ăsta !".** Anul doi, aceeași piesă: este „integralist" cu note bune în ambele sesiuni. (Pentru ilustrare, iată notele obținute de el în ultima sesiune, din vară: **Fiziopatologie 9, Anatomie patologică 6, Propedeutică stomatologică 7, Limba germană 9, Materialism 7).**

Cu fotbalul lucrurile merg la fel de bine. Vasile este un excelent om de echipă, îi încurajează pe cei mai tineri, „trage" acolo unde e mai greu și nu se lasă. Forma sa bună nu trece neobservată de către selecționeri, care-l introduc în meciul cu Turcia de la Ankara.

Iubitorii fotbalului din țara noastră, care asistă la revenirea în primele rînduri a fostului mijlocaș oborean și află crîmpeie despre „performanțele" sale școlare, încep să vorbească despre „fenomenul Vasile Alexandru". Termenul nu este exagerat. Cu el s-a petrecut într-adevăr un fenomen. Un fenomen fericit, firesc într-o societate ca a noastră. „Inadaptabilul" Alexandru a dat peste un mediu care **a avut răbdare cu el,** a știut să intuiască fondul său bun, l-a stimulat, l-a călăuzit.

Și astăzi, succesul complex al lui V. Alexandru este un succes al tuturor, al lui, care a avut forța să pornească pe un drum nou în viață, dar și al colectivului care i-a arătat acest drum și l-a sprijinit în momentele mai grele ale „rodajului".

★

Zilele trecute i-am făcut simpaticului fotbalist o vizită. Nu l-am găsit acasă. Era la un coleg. I-am văzut în schimb, pe masă, un curs subliniat și adnotat. Era cursul de semiologie, obiectul la care are primul examen din sesiunea de iarnă. Soția sa, Alice, colegă de an și de grupă cu Vasile, mi-a spus că soțul ei „a trecut deja de două ori prin materie".

L-am căutat a doua zi la un meci de antrenament. Înota în vîrtejuri de zăpadă dar acroșa fără greșeală. Antrenorul Mladin mi-a spus că el și Ivansuc sînt cei mai zeloși în pregătire. După antrenament, i-am cerut cîteva cuvinte. Mi-a răspuns cu modestie : **„Despre mine n-am ce să vă spun. Faptele și colegii mei de școală și de echipă pot să vă spună totul. Interviul de azi v-aș ruga însă să-l amînăm peste trei ani".**

– ?!

– Peste trei ani, cînd voi fi doctor și după ce mulți dintre cei care n-au crezut în mine vor fi venit să-mi strîngă mîna ca să-mi spună : „Vasile, nu te-am cunoscut" !

La această emoționantă confesiune a unui ideal, autorul acestor rînduri n-a mai adăugat nimic. I-a strîns mîna.

Marius POPESCU

REMEMORARE ORIGINALĂ

Tînărul Vladimir Soare, în vizită la redacția noastră, își răsfoiește albumele

Pasiunea pentru fotbal îmbracă formele cele mai variate, astfel încît dacă revista noastră ar iniția o rubrică pe această temă, cititorii ar putea constata această arie neîngrădită decît de fantezie și în care numitorul comun îl constituie balonul rotund.

Vă prezentăm în acest număr un exemplu. Regizor, interpret și pictor scenograf : VLADIMIR SOARE. Opera sa : *trei albume mari, conținînd o imagine complexă, documentată și... colorată a World Cup-ului '66.* De dimensiunile unui mic ecran, dar dobîndind prin migala și efortul a 6 luni (care se numesc tot *pasiune)* perspectiva cineramei, aceste albume închid între filele lor, cu fidelitatea aparatului de luat vederi și a condeiului ce păstrează nealterată febra clipei, imaginile dirzei dispute fotbalistice din Anglia. Sute de fotografii, zeci de tăieturi din ziare, clasamente, etc...

Cine este autorul ? Un băiețaș de 15 ani, zvelt, cu privirea timidă a celui ce mai privește cu uimire la multe lucruri înconjurătoare. Elev în clasa a IX-a a liceului Petru Groza, Vladimir nu și-a stabilit încă pasiunea nr. 1 : *„Materiile de la școală mă atrag deopotrivă și anul trecut am absolvit clasa cu media peste 9. Matematica și fizica înseamnă pentru mine tentația aparatelor radio-tehnice pe care le construiesc acasă ; literatura, geografia și istoria mă apropie de o altă pasiune : colecționarea ve-derilor din lumea întreagă ; desenul îmi place pentru că în timpul liber, pictez, iar gimnastica (și vă asigur că nu-i cea din urmă, în ordinea preferințelor) înseamnă fotbal și... fotbal !"*

— Că iubești mult fotbalul sîntem convinși și cea mai bună dovadă o constituie însăși această rememorare originală a celui mai însemnat eveniment fotbalistic din anul trecut. Dar îl și practici ?

Tînărul nostru interlocutor ne-a privit mirat, de parcă l-am fi întrebat dacă merge în fiecare zi la școală.

— *Bineînțeles ! Și zilnic, împreună cu fratele meu Victor. La noi pe stradă, parola prieteniei între băieți este fotbalul. In vara trecută am ajuns cu echipa școlii mele (Școala generală nr. 4) în fazele finale ale competiției școlare. Intrînd în liceu, am debutat în echipa clasei care a cîștigat întrecerea din toamnă dintre clasele a IX-a. Doresc foarte mult să promovez în echipa liceului și să joc în primul campionat școlar din acest an".*

Despărțindu-ne de elevul Vladimir Soare, ne-am gîndit că drumul multor fotbaliști celebri, ale căror chipuri sînt la loc de cinste în albumele sale, a început tot la 15 ani...

L. S.

PREZENTARE

Avem acum în față o carte interesantă, atractivă, scrisă cu nerv reportericesc și cu talent

literar, așa cum de altfel ne așteptam de la condeiul care

CUPA „JULES RIMET" în vitrina... librăriilor noastre

în timpul desfășurării competiției, și în care Chirilă imagina dialoguri inspirate de evenimentele petrecute în Anglia, la C.M., în ziua anterioară. Acestora li s-au adăugat o vastă documentare ulterioară, consultarea a sute de ziare și reviste, a unora dintre tehnicienii români prezenți la turneu, ca și admirabilul spirit de sinteză al autorului. Și astfel, „World Cup '66" a prins contur...

Mult mai „pe față" decît în alte ocazii (ne gîndim, de exemplu, la cărțile despre Olimpiade, care au apărut în librării la cîte un an și jumătate—doi după consumarea evenimentului), Editura UCFS ne-a pus la dispoziție o primă carte despre Turneul final al C.M. de fotbal : „World Cup '66" *a laboriosului nostru coleg* Ioan Chirilă. *(Am scris „o primă carte", pentru că pe cea de-a doua ne-o promite Constantin Teașcă. Pe cînd ?)*

Povestea cărții lui Chirilă e simplă. Ne-a relatat-o chiar el, acum cîteva săptămîni, într-un interviu televizat. Ea s-a născut din casetele publicate de autor în „Sportul popular", ne-a dat „Decatlonul de aur" și „Finala se joacă astăzi",

O carte pe care o citim cu plăcere, pentru că ne face să retrăim acele săptămîni de neuitat ale verii lui 1966, pentru că — departe de a fi o suită de simple relatări — este o carte de dezbatere a ideilor fotbalistice astăzi în circulație, dezbatere pe care Ioan Chirilă o conduce cu pricepere și cu distincție.

R. U.

PRONOSPORT

Iată pronosticurile noastre la Concursul nr. 5, etapa din 5 februarie 1967, în cadrul concursului interredacțional.

I Atalanta-Venezia	1x
II Fiorentina-Brescia	1
III Foggia-Bologna	2
IV Lanerossi-Inter	x2
V Lecco-Juventus	x2
VI Milan-Cagliari	x
VII Roma-Mantova	x
VIII Spal-Napoli	2
IX Torino-Lazio	1
X Alessandria-Pisa	1
XI Livorno-Padova	x
XII Modena-Varese	1x
XIII Novara-Catania	1

Precizăm că prin regulamentul I. S. Loto-Pronosport redacțiile au dreptul să indice, începînd cu acest concurs, cîte două pronosticuri la patru din meciurile programului, la alegere.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

GAZON'66

ORIZONTAL : 1) Budapesta Uruguayul și Elveția au cunoscut aici înfrîngerea în 1966 — Fundaș al Universității Cluj, participant la 8 din meciurile turului. 2) Cîștigătoare la jumătatea drumului. 3) Unsprezecele piteștean, prima echipă românească ajunsă în turul III al unei competiții europene — Starturi în cursa vieții. 4) Distanțat — A nu acorda un gol — Fortăreață lîngă Batna. 5) Coastă, latură — Excelentul debutant din meciul cu Elveția — Adrian. 6) Dînsa — Participant anonim la Cupa orașelor reședință de regiune, disputată anul trecut — Cel mai scăzut nivel al... Crișului. 7) Oraș în Siria — L-am văzut în 1966 pe micul ecran, în poarta francezilor, într-un meci la Moscova — Instituția asigurărilor. 8) „Speranțe" fotbalistice — Reacție afectivă la „giumbușlucurile" lui Ozon și Dumitriu — Ramsey, primul antrenor al lumii în 1966. 9) Careuri — Căsuță din bîrne — Edmond. 10) Fluviu în India — În lotul apărătorilor italieni de la C.M. din 1966 — Particulă a condiționalului. 11) Primii pași în alfabet — Riu în Germania — Gazda ultimului C.M. 12) „Încuietori" fotbalistice falimentare — Unul din „vîrfurile" argentiniene de la Londra — Fluier ! 13) Marea învinsă a campionatului din Anglia... — ... și unul din marii ei portari.

VERTICAL : 1) Învinsă la București la 6 aprilie 1956 — Scorul meciului inaugural de pe Wembley dintre Anglia și Uruguay. 2) Echipă transilvăneană promovată în „B" în 1966 — Portar al spaniolilor, prezent și el pe stadioanele engleze la ultimul C.M. 3) Drăguț (reg.) — Copac — Club Atletic. 4) Roman sadovenian — Somnifer fotbalistic — Nume din formațiile Braziliei, Mexicului și Uruguayului la C.M. din 1966. 5) Dansatoare în timpul lui Ludovic al XIV-lea — Schimbul căpitanilor — A fi bine pregătit. 6) Rebut al arbitrului — Ultima învinsă a naționalei noastre în 1966. 7) Subsemnatul — Produse la Ș.N.O. sau... Ancora Galați — Margine. 8) Oprit cu mîna din acțiune — Aproape fiecare își are un campionat al lui — Pe mine. 9) Alți învinși ai C.M. din Anglia — Acela. 10) Atac — Avizi de goluri. 11) Fruct din Antile — Aceea — Rîul lui S.K.A. Rostov, echipă ce ne-a vizitat țara. 12) Pictor olandez (1603 — 1677) — Alt nume din formația clujenilor (13 meciuri, 4 goluri în tur) — Echipă olandeză (Utrecht). 13) Portar mexican, în 1966 a participat la a 5-a ediție consecutivă a C.M. — „Driblați". 14) Asociat cu San Siro — Fundas din trecut.

Cuvinte cunoscute mai puțin : RBA, ANO, ATT, NEER.

G. CORJOS

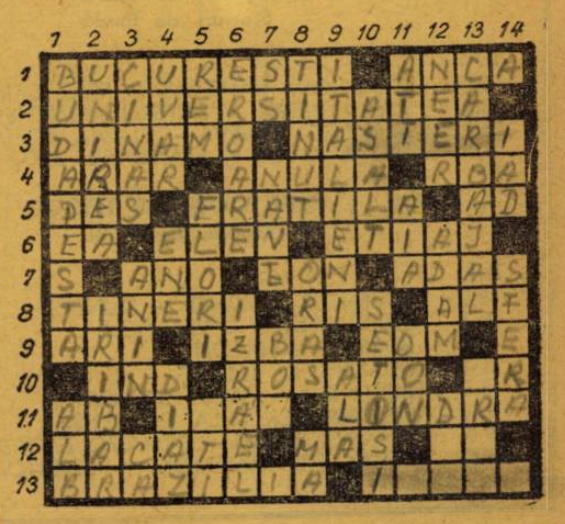
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
1 BUCUREȘTI ANCA
2 UNIVERSITATEA
3 DINAMO NASTERI
4 ARAR ANUL RAR
5 DES FRATILA AD
6 EA ELEV ETIAJ
7 S ANON ON PAS
8 TINERI RIS ALT
9 ARI I ZBA EDME
10 IND ROSATO R
11 A I A LONDRA
12 LACATE MAS
13 BRAZILIA I